

# Religionernas kriterier

*En komparativ studie av religioner grundad på naturliga  
kriterier*

HAZRAT MIRZA GHULAM AHMAD AV  
QADIAN

DEN UTLOVADE MESSIAS OCH MAHDI<sup>as</sup>

GRUNDAREN AV AHMADIYYA MUSLIMSKA  
SAMFUNDET

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LIMITED

# Religionernas kriterier

A Swedish rendering of the book:

معیار المذاب

**The Criterion for Religions**

Först utgiven i Urdu år 1895

Först utgiven i Storbritannien år 2007

Första svenska upplagan 2023

Svensk översättning: Kashif Mahmood Virk

## **Kontakt:**

Islams Ahmadiyyaförsamling

Nasir Moskén

Tolvskillingsgatan 1

SE-414 82 Göteborg, Sverige

tel. 031-741 64 80, 031-741 64 89

fax. 031-741 64 81

e-post: [info@ahmadiyya.se](mailto:info@ahmadiyya.se)

webb: [ahmadiyya.se](http://ahmadiyya.se), [alislam.org](http://alislam.org)

© Islam International Publications Ltd.

## **Publicerad av:**

Islam International Publications Ltd.

Unit 3, Bourne Mill Business Park, Guildford Rd

Farnham, Surrey GU9 9PS

Storbritannien

ISBN: 978-91-987345-0-8

*Ingen del av denna publikation får reproduceras eller överföras i någon som helst form, eller på vilket sätt som helst, vare sig elektroniskt eller mekaniskt, inklusive fotokopiering, inspelning eller någon slags informationslagring och återhämtningssystem, utan skriftligt tillstånd från utgivaren.*

## OM FÖRFATTAREN

Den Utlovade Messias och Mahdi Hazrat Mirza Ghulam Ahmad<sup>as</sup> föddes i Qadian (Indien) år 1835. Han var hängiven åt studier av den Helga Qur'anen och till ett liv av bön och andakt. Islam var vid denna tid utsatt för gemena angrepp från alla håll, och muslimernas lycka var på tillbakagång. Tron vacklade och religiositeten blott ytlig. Ahmad<sup>as</sup> framställde ett försvar och exposition av Islam. Genom hans omfattande korpus av skrifter (inklusive det berömda *Bráhin-e-Ahmadiyya*), hans föredrag, utläggningar, religiösa debatter etc., argumenterade han för att Islam var en levande religion och den enda religion varigenom man kunde etablera en relation och gemenskap med sin Skapare. Lärorna i den Heliga Qur'anen samt lagen framförd av Islam var formade till att upplyfta människan till sin moraliska, intellektuella och andliga fullmognad. Han förkunnade att Gud utsett honom till Messias och Mahdi i enlighet med profetiorna i Bibeln, den Heliga Qur'anen och Ahadith. År 1889 tog han för första gången trohetsed av sina följare och etablerade ett samfund som idag är etablerat i 216 nationer. Hans åttiotals böcker är huvudsakligen skrivna på urdu, medan ett fåtal är på arabiska och persiska. Hazrat Mirza Ghulam Ahmad avled år 1908.

# UTGIVARENS FÖRORD

Miyarul Mazahib (Religionernas kriterier) författades av den Utlovade Messias Hazrat Mirza Ghulam Ahmad<sup>as</sup> och publicerades år 1895. Den utgörs av en detaljerad jämförelse mellan de stora världsreligionerna med utgångspunkt från rationalitet och den mänskliga naturen. Den diskuterar i detalj varför andra religioner, såsom kristendom och hinduism, misslyckats med att framställa Gud som Fulländad och Allsmäktig. Den Utlovade Messias<sup>as</sup> skriver:

*Islams förståelse av Gud är väldigt klar och tydlig, och förenlig med den mänskliga naturen, Även om alla andra religioner skulle försvinna tillsammans med deras läror och uppfattningar, så skulle Gud – Som den Heliga Qur'anen leder till – tydligt reflekteras i naturlagarnas spegelbild och Hans makt och visdom skulle gå att finna lystrandes i varje partikel. (s. 32)*

Denna bok har översatts till svenska av Kashif Mahmood Virk och genomlästs av Mahmood Ahmad Shams.

---

## En komparativ studie av religioner baserat på naturliga kriterier och några kommentarer om den brittiska regeringens förtjänster

---

I min mening kan ingen ha haft en bättre möjlighet till att värdera och bedöma sanningsanspråken av en religion samt att urskilja sanning från falskhet, än invånarna av detta land – Punjab och Indien. Den första välsignelsen från Gud Allsmäktig i detta avseende är att vårt land är under den brittiska regeringens styre. Det vore en enorm otacksamhet från vår sida om vi inte visar vår uppskattning gentemot denna förtjänstfulla regering från djupet av våra hjärtan. Genom dess välsignade närvaro har vi privilegiet att kalla människor till Islam likt inte ens någon kung tidigare har kunnat göra. Denna kunskapsvänliga regering förlänar oss nämligen en yttrandefrihet som är obefintlig i något annat styre. Är det inte förvånande att vi har friheten att predika om Islam på Londons marknader, medan att göra detsamma i det helgade Mecka vore en omöjlighet? Inte enbart har denna regering givit oss friheten att publicera böcker och predika vår tro till var och en, utan den har också tagit sig an att hjälpa varje samfund genom att förmedla kunskap om modern vetenskap och teknik. Den har genom utbildning och träning öppnat

ögonen av en hel värld. Utöver denna förtjänst, vilken inte alls är en obetydlig bedrift i sig, så beskyddar denna välvilliga regering vårt liv, heder och egendom med all uppriktighet och enligt bästa förmåga. Den förser oss även med fördelar av den frihet som åtråddes av många sanna filantroper innan oss. En annan förtjänst av vår regering, som är av ännu större värde, är att den önskar omvandla vildar och så-kallade människor till kunniga och kloka människor genom olika discipliner av utbildning. Vi ser att genom oavbrutna försök från denna regeringens sida så har de som tidigare levde likt djur och vildar nu fått ta anspråk av en liten del av sin mänsklighet, kunskap och förstånd. Som konsekvens av detta har de flesta samveten och hjärtan nu upplysts med sådant ljus som erhålls genom kunskap. Det är som om expansionen av information plötsligt har förändrat hela världen. Men, likt ljus kan passera genom ett glas medan vatten inte kan göra det, så har kunskapens ljus på liknande vis trängt sig in i hjärtan och sinnen men det rena och klara vattnet av uppriktigt sanningssökande har ännu inte trängt sig in i människors hjärtan för att bevattna själens planta och framkalla frukter. Men för detta bär regeringen inte någon skuld. I själva verket är medlen till att inspirera sann andlighet antingen oerhört sällsynta eller helt obefintliga. Underligt nog

så har det i takt med vetenskapens framsteg även skett en viss ökning i bedrägerier och bluffmakeri, och sökare av sanningen ställs inför outhärdliga tvivel. Tro i sin enkelhet har närmast försvunnit, och filosofiskt tänkande utan jämnlöpande religiös kunskap utövar ett sådan förgiftande inflytande på nyutbildade människor att det attraherar dem till ateism. Det blir förvisso alltmer svårare för människor att undvika detta inflytande utan stöd av religiös kunskap. Beklagansvärt är då tillståndet av den person som överlämnats till sitt öde hos sådana skolor och lärosäten utan någon som helst kännedom och religiösa sanningar och insikter. Givetvis kan vi konstatera att denna tappra regering, som är så sympatisk mot mänskligheten, med sina egna händer rengjort ödemarken i vårt folks hjärtan och rensat ut alla vilda buskar, och från all slags ogräs som vuxit sig ymnigt och högt och täckt över den underliggande jorden. Naturligtvis har tiden nu kommit för att så sanningens frö i denna jordmån och låta det bevattnas av himmelskt vatten. Lycksaliga är de som hamnat så nära detta himmelska regn med hjälp av denna välsignade regering. Muslimer bör betrakta denna regerings närvaro som en gåva från Gud, och uppriktigt försöka lyda den så att de ska vara ett föredöme för andra. Kan återgäldandet av välvilja vara något annat

än välvilja? Är det inte obligatoriskt att ersätta godhet med godhet? Alla bör reflektera över detta och framvisa sin innersta godhet. Islams sharia lär oss inte att försaka någons rätt och förtjänstfullhet. Man bör därför lyda denna regering med all uppriktighet, utan hyckleri, då Gud har etablerat den som det första och främsta medlet för att sprida ljuset av vår tro.

Det andra mediet i vårt land för att bedöma sanningsanspråket hos religionerna är det stora antalet tryckpressar genom vilka böcker som vore de begravda under jorden har fått nytt liv. Till och med hinduernas Veda<sup>1</sup> har kommit ut med sina blad i ny skrud. Med andra ord har den återfötts, och de sagor som dårar och följen har uppdiktat däri har blottlagts.

Det tredje mediet är öppnandet av kommunikationslederna, etablerandet av ett effektivt system för brev och post samt förmedlandet av böcker från fjärran länder till vårt land och vice versa. Alla dessa medel som med Guds nåd har blivit tillgängliga i vårt land och som vi obehindrat gynnas utav, är ousläppliga för att söka efter sanningen. Alla dessa fördelaktigheter har vi förlänats genom denna välsinnade regering och vi ber för den från djupet av våra hjärtan.

Man kan fråga sig varför en sådan civiliserad och

---

1 Veda-litteraturen utgör hinduismens heliga skrifter. (Översättaren)

klok regering associerar sig med en religion som avgudar en människa, och således avviker från den uppenbara, eviga och oföränderliga härligheten av den Sanne Guden? Svaret på denna fråga kan enbart vara att regenter och kungar, olyckligtvis, är så upptagna med att förvalta statens angelägenheter att det förbrukar all deras energi för eftertanke och reflektion. Upptagenheten med nationella intressen låter dem inte engagera sig för frågan om livet härefter. Denna oavbrutna och obevekliga sysselsättning i världsliga strävanden undergräver sinnelaget till att lära känna den Allsmäktige och att söka efter sanningen. Hursomhelst är jag hoppfull om att Gud ska vägleda denna tappra Regering till den rätta vägen. Vår bön för denna Regering är både för dess världsliga framgång som för den i livet härefter. Det vore inte förvånande om vi får bevittna effekten av denna bön!

I denna tidsepok finns det många olika metoder att urskilja sanning från falskhet. Det finns tre stora religioner i fältet och konfronterar varandra. Varje anhängare av dessa tre religioner påstår att enbart deras tro är den rätta och den sanna, men förvånansvärt nog är inte någon utan dem beredd till att medge att dennes religion inte grundas på sanningens principer. Jag tror inte att våra opponenter sinnelag kan, ens

för ett ögonblick, samtycka till det påstående som de yttrar. Kännetecknet av en sann religion är att redan innan vi framför argument till dess stöd, så är den i sin egen essens så skimrande och praktfull att alla andra religioner i dess motsats framstår vara omslutna av mörker. En klok människa kan enbart förstå detta argument först då hon koncentrerar sig på religionens självaste kärna, åsidosättandes alla konstgjorda argument som framläggs i dess stöd. Med andra ord, då hon jämför mellan olika religioner på basis av deras tillvägagångssätt till att lära känna Gud, och åsidosätter alla ovidkommande argument till stöd för någon specifik religiös dogm, så lär hon känna den religion som besitter den reella sanningens ljus, och som har förmågan att locka hjärtan till sig själv enbart genom dess metod för att finna Gud. I detta sammanhang har jag redan talat om tre religioner, nämligen Arya, Kristendom och Islam. Om vi önskar presentera den sanna bilden av dessa tre religioner, så vore den likt följer.

Arya-religionen har en "Gud" vars gudomlighet saknar självständig funktion beroende av sin egen styrka och makt, då alla hans förhoppningar vilar på väsen som inte är hans egen skapelse. Medan det är omöjligt för människan att begripa omfattningen av den Sanne

Gudens styrkor, så kan styrkorna hos ariernas gud räknas med fingrarna. Han är *Parmeshwar* (Gud) med så magra resurser att begräsningarna av hans styrkor redan har bestämts på förhand, och som mest kan man säga till hans fördel att han, likt en murare, endast kan sätta ihop saker som är lika eviga som han själv. Men om man frågar sig huruvida han personligen bidrar någonting till dem, så vore svaret negativt. Som mest består hans styrka blott i att förena redan existerande själar och materiella partiklar som är lika eviga och nödvändiga som hans eget väsen, och i vars skapelse han inte har det minsta inflytandet. Det är därför svårt att förklara varför sådana eviga ting och föremål har något som helst behov av en *Parmeshwar*, när de själva och alla deras egenskaper är självexisterande. Även deras förmåga att kombinera sig med varandra är inneboende, och deras inbördes dragning och attraktion har funnits i en evighet. Alla egenskaper de får av att syntetiseras är på liknande vis självexisterande. Det är obegripligt hur existensen av en sådan bristfällig och maktlös *Parmeshwar* kan rättfärdigas. Och vad utmärker honom från allt annat, förutom att han är skickligare och mer intelligent? Onekligen saknar ariernas *Parmeshwar* de ändlösa krafter som är kännetecknet för Gudomlig fullkomlighet. Olyckligtvis har denne

*Parmeshwar* misslyckats med att uppnå den absoluta perfektion som är nödvändig för full manifestation av Gudomlig härlighet. En andra olycka är att det inte finns annat än ett par sidor i Vedorna för att lära känna honom genom naturlagarna. Emedan det stämmer att själar och partiklar, med all sin benägenhet, attraktion, egenskaper, intellekt, kognitiva förmågor och medvetande är självexisterande, så finner det sunnda förnuftet inget behov av ett externt väsen som ska föra dem samman. Anledningen är att det i sådana fall vore omöjligt att förklara varför saker och ting - som i all evighet varit sina egna skapare, och som inom sig besitter en benägenhet som är nödvändig för deras inbördes samband – har behov av att någon annan ska föra dem samman, när de inte ens behöver *Parmeshwar* för sin existens, sina färdigheter och sina egenskaper. Faktum är att förena själar och materiella kroppar med sina egenskaper också är en slags syntes. Detta visar att likt dessa eviga ting saknar behov av en skapare för sin existens eller sina egenskaper, så behöver de inte heller en montör som ska binda dem ihop. Det vore oerhört befängt om man medgav att sådana ting inte behöver något externt väsen för sin existens, sin benägenhet och inbördes samband, och sedan i samma andetag påstå att vissa ting kräver ett externt väsen för att kombinera

dem. Detta vore ett grundlöst påstående. I ljuset av denna dogm blir det därför ytterst svårt att ens bevisa existensen av *Parmeshwar*. Ingen kan vara mer olycksalig än den som förtröstar sig på en sådan *Parmeshwar*, som på grund av sina begränsade krafter saknar tillräckliga resurser för att ens bevisa sin egen existens. Detta sagt om de gudomliga krafterna hos hinduernas *Parmeshwar*! Men när det gäller hans moraliska egenskaper, så finner vi dem vara underlägsna även de av människor. Vi ser att en godhjärtad person flera gånger om kan förlåta någon som begår en oförrätt mot på honom och som ödmjukt och ångerfullt söker hans förlåtelse. Många gånger händer det även att han, av sin goda natur, visar godhet gentemot dem som inte förtjänar det. Men arierna erkänner att deras *Parmeshwar* är berövad från bägge dessa moraliska egenskaper. Enligt dem resulterar varje synd i miljoner reinkarnationer och det finns inte någon möjlighet till frälsning så länge en syndare får sitt fulla mått av straffet och genomgår ändlösa återfödelser. Vidare är det enligt deras tro helt meningslöst att hoppas på att botgörelse, ångerfullhet och sökandet av förlåtelse ska rädda en människa från återfödelse, eller att hans återvändande till sanningen ska rädda honom från straffet av hans tidigare överträdelser i ord och handling. Å andra sidan är det oundvikligen så att

man måste genomgå ändlösa reinkarnationer, och att det inte finns något sätt att undvika dem. Inte heller har *Parmeshwar* som vana att förlåta av nåderikhet och frikostighet, och allt människor eller djur får i form av välstånd eller världsliga gåvor är enbart frukten av någon tidigare inkarnation. Olyckligtvis har denna falska lära inte förmått kuva ariernas samvete, även då de är så stolta över Vedornas principer. Under mina många möten med vissa medlemmar av denna sekt har jag ofta erfarit att likt de slås av skam vid blotta nämnandet av *Neug*<sup>2</sup>, så blir de även oerhört generade när de får frågan varför krafterna hos *Parmeshwar* är så begränsade att inte ens hans gudomlighet kan bevisas rent logiskt, och varför de olycksamma arierna berövats evig frälsning? Verkligheten och tillståndet av hinduernas *Parmeshwar* är att han är oerhört svag och ömkelig grundat på sina moraliska och gudomliga egenskaper. Möjligtvis är det därför som dyrkan av *Parmeshwar* utelämnats i Vedorna, och istället har man där betonat dyrkan av eld, luft, månen, solen och vatten, och varje belöning och förtjänst har sökts från dessa objekt. Det vore onekligen ett misstag av arierna

---

2      *Neug* utgör en integrerad del i ariernas lära, som är en rörelse inom hinduismen. Enligt denna föreskrift så ska en kvinna vars make är frånvarande eller steril, ha utomäktenskapligt samlag för att få avkomma. (Översättaren)

att förlita sig på sin *Parmeshwar*, för han kan inte leda dem någonstans utan är själv berövad från alla krafter och lever ett liv i vanmakt. Vad jag har skrivit borde vara tillräckligt för att visualisera den verkliga bilden av hinduernas *Parmeshwar*.

Nu återstår den andra religionen, Kristendomen, vars anhängare hyser överdriven tro på att deras "Gud" som de kallar Jesus Kristus är den sanne Guden. Här är profilen av de kristnas "Gud": han var en israel född av Maria, Jakobs dotter, och lämnade denna tillfälliga värld vid 32 års ålder. När vi tänker på hur han vid tiden för sin arrest inte kunde uppnå sin önskan även efter en hel natt av bön, och under vilka förödmjukande omständigheter han greps samt hur han enligt de kristnas egna utsago hängdes på korset och dog medan han ropade "*Eli, Eli*"<sup>3</sup>, så går en rysning genom vår kropp. Hur kan vi kalla en sådan person Allsmäktig vars böner inte hörsammades av Gud, och som efter en längre tortyr gick döden till mötes i ett tillstånd av misslyckande och frustration? Bara föreställ er spektaklet av när Jesus Kristus skickades till Herodes efter att ha varit fånge i Pilatus hov. Är det förenligt med Gudomlig prakt att under arrest skickas i hand- och fotbojor till Galileen under bevakning av ett fåtal

---

3      Matteusevangeliet 27:46 (Översättaren)

soldater och utstå deras förebråelser, samt förflyttas från fängelse till fängelse i förnedring? Pilatus önskade sätta honom fri mot att han visade dem ett mirakel, men han kunde inte visa något. Pilatus hade därför inget annat val än att skicka honom tillbaka till arresten och överlåta honom till judarna, som inte slösade någon tid med att göra sig av med honom.

Läsarna kan nu själva avgöra om huruvida detta är kännetecknet av den sanne Guden! Kan ett uppriktigt samvete godta att Skaparen av himmel och jord, Som är Allsmäktig och besitter ändlösa krafter, är så olyckligsalig, svag och eländig att orosmakare kan ha ihjäl Honom? Om någon önskar dyrka och sätta sin tillit till en sådan "Gud", så får han skylla sig själv. I själva verket är det så att om man jämför de kristnas gud med ariernas *Parmeshwar* i förhållande till hans krafter och makt, så kommer han framstå som obetydlig. För även om ariernas *Parmeshwar* saknar förmågan att kunna skapa någonting, så menar de att han åtminstone har krafter till att binda samman redan existerande ting. Men de kristnas Jesus kunde inte ens framvisa någon sådan kraft då judarna hängde honom på korset och sa: "Om du nu räddar dig själv, så kommer vi att tro på dig." Men han kunde inte ens rädda sig själv från dem även om detta inte var någon svår uppgift; allt han behövde

göra var att binda samman sin själ med sin kropp. Men stackarn misslyckades även med att göra detta. Efteråt virkade hans apologeter ihop berättelsen om att han återuppstod i sin grav. Olyckligtvis insåg de inte att judarna önskade att han skulle återupplivas inför deras ögon. Men då han inte återupplivades inför dem och inte heller mötte han dem efter sin återuppståndelse från graven, vilka bevis finns det då för judarna, eller för någon annan sanningssökare för den delen, att han faktiskt återuppstod? Om vi förmodar, i frånvaron av sådan evidens, att kroppen försvann från graven så är detta inte ett bevis för att han återuppstod. Logiskt sett kan de med all säkerhet endast fastslås att någon som önskade visa ett mirakel lät stjäla kroppen. Det har funnits många människor i världen vars folk eller anhängare tror att deras lik har försvunnit och att de har farit till himlen med sina kroppar. Kommer de kristna i sådana fall att tro på detta? Se vad som hände med Baba Nanak sahib<sup>4</sup>. 1,7 miljoner sikher tror enstämmigt att han fysiskt for till himlen efter sin död. Denna uppfattning är inte enbart enstämmig utan också nedtecknad i autentiska skrifter, som dateras till samma tid som händelseförloppet. Kommer de kristna i sådana fall godta att Baba Nanak sahib förvisso for till

---

4 Sikhismens grundare. (Översättaren)

himlen med sin jordiska kropp? Det är beklagligt att kristna är kvicka med att åberopa förnuft i förhållande till vad andra människor tror, men inte låter detsamma ens komma på tanke gällande sina egna absurditeter. Om de kristna vore rättvisa i sin bedömning, så skulle de enkelt kunna förstå sikhernas bevis för Baba Nanak sahibs kropp försvinnande och hans kroppsliga himmelfärd är mer övertygande och beaktansvärda än deras egna förgyllda lögner. Utan tvekan är de starkare än de så kallade argumenten i Evangelierna, eftersom de i samtid skrevs ner i Balas *Janam Sakhi*<sup>5</sup>, medan Evangelierna nedtecknades många år efter Jesu tid. Skildringen om Baba Nanak har ännu en fördel: den mirakulösa natur som tillskrivs Jesus verkar vara ett försök av lärjungarna att dölja den förödmjukelse de fick utstå inför judarna. Efter att ha hängt Jesus på korset önskade judarna se ett mirakel av honom genom att han skulle komma ner levande från korset. Om han gjorde så skulle de tro på honom. Men eftersom Jesus inte kunde komma ner från korset, så skämdes hans lärjungar oerhört mycket och förmådde inte ens visa sig inför judarna. För att dölja sin skam behövde de därför söka tillflykt bakom någon förevändning, som skulle hjälpa dem undkomma de godtrognas sarkasm,

---

5      Skrifter vari Baba Guru Nanaks liv nedtecknats. (Översättaren)

åtlöje och hån. Därför är det ganska trovärdigt att de må ha iscensatt denna bluff för att dölja stigmat från sina ansikten, och förflyttat Jesu kropp från en grav till en annan under mörkrets beskydd – vilket de även anklagades för att ha gjort. Då de var de enda vittnena till sitt påstående, började de förkunna att Jesus återuppstått från de döda likt judarna krävt av honom, och att han sedermera farit till himlen. Men sikherna stod inte inför några liknande svårigheter vid Baba Nanaks bortgång. Ingen motståndare anklagade dem för att ha iscensatt någon bluff och inte heller behövde de göra något bedrägligt. Inte heller klagade någon – likt judarna gjort beträffande Jesus – att kroppen hade blivit bestulen. Det hade varit mer trovärdigt om de kristna haft en sådan föreställning om Baba Nanak sahib än om Jesus. Att hysa en sådan tro om Jesus är ett rent påhitt och osar fabricering.

Den sista ursäkten man gör för Jesus lidande och korsfästelse är att då han var ”gud”, så korsfästes han för att frälsa syndarna. Eventualiteten att Gud också kan dö är en annat kristet påfund, även om de återupplivat honom och rest honom på Tronen. Till denna dag hyser de den felaktiga uppfattningen att han ska komma tillbaka till världen för att döma, och att kroppen som han fick efter sin död skall förbli hos honom för

alltid i kraft av att han är ”gud”. Men denna de kristnas ”Gudomliga” inkarnation, som enligt dem redan smakat på döden en gång, och som består av kött, blod och ben samt alla andra organ, skiljer sig inte från hinduernas *avatarer* som arierna enträget tar avstånd från idag. Den enda skillnaden är att medan den kristne ”guden” bara föddes en gång från skötet av Jakobs dotter Maria, så utstod hinduernas gud Vishnu stigmat av att födas hela nio gånger för att frälsa världen från synd. Men berättelsen om den åttonde födelsen är, enligt utsago, av särskilt intresse. Det sägs att när jorden bemästrats av de onda, så föddes Vishnu vid midnatt från skötet av en jungfru och frälste människor från den synd som genomsyrat världen. Även om denna berättelse faller de kristna i smaken, så var hinduerna klokare och lät inte, likt de kristna, hänga sina *avatarer* på korset, och inte heller betraktade de dem som fördömda. Det framgår med all tydlighet av vissa indikationer i den Heliga Qur’anen att brahmanerna av det forna Indien var de första att uppfinna dogmen om att avguda en människa. Därefter lånade grekerna detta koncept av hinduerna. Slutligen var det de kristnas tur att förtära resterna av denna förkastliga dogm som de två forna folken hyste. Hinduerna kom på ännu en fantastisk idé som de kristna inte kunde lista ut. Hinduerna anser det

vara den Evige Gudens bestående lag att närhelst jorden fylls med synd, så kunde deras *Parmeshwar* inte komma på något annat knep än att låta sig födas in i denna värld och frälsa mänskligheten. Detta har inte bara inträffat en gång, utan har alltid hänt när behovet uppstått. Men även om de kristna förvisso tror att Gud är Evig och att oavsett hur långt bak i tiden man går så existerade Gud utan någon begynnelse, och att Han sedan all evighet är Skaparen och Herren av universum, så tror de inte att Han sedan urminnes tider låtit korsfästa Sina älskade söner. De menar istället att det var nyligen som Han kom på detta knep, och att den åldrande fadern först nu kommit på att rädda andra från bestraffning genom att låta Sin egen son korsfästas. Det står klart att när man väl har godtagit att Gud är evig och tidlös, så måste man även acceptera att Guds skapelse existerat i en form eller annan, och på grund av den eviga manifestationen av Guds eviga attribut så har hela universum upplösts i icke-existens vid vissa tillfällen, och vid andra tillfällen har ett annat universum uppstått i dess ställe. Vidare kan ingen uppskatta hur många universum som Gud har återkallat från världen och bytt ut dem mot andra. Faktum är att Gud pekar mot detta evigt existerande generiska universum när Han säger i den Heliga Quranen att Han skapat Djinnerna innan Han skapade

Adam. Men trots det faktum att ett evigt generiskt existerande universum är ofrånkomligt, så har de kristna ännu inte kunnat framställa någon lista på hur många gånger Guds son har hängts på korset under dessa inbördes oberoende och ändlösa universum. Då det är uppenbart enligt principerna för kristen tro att ingen förutom Guds son är fri från synd, så skulle vi vilja veta vilka åtgärder som togs för att frälsa de varelser som levde innan vår Adam och som inte hade någon som helst anknytning med den nuvarande mänskliga arten? Var det densamme sonen som korsfästes flertalet gånger för deras frälsning, eller var det någon annan son som gick korset till mötes för de tidigare skapelsernas skull? Enligt min bästa uppskattning tror jag att om frälsningen inte är möjlig utan korsfästelsen, så måste den kristna guden ha haft ett oändligt antal söner som vore tillgängliga emellanåt, och var och en utav dem måste ha korsfästs när tiden var mogen. Därför är det lönlöst att förvänta sig något gott från en Gud vars egna ynglingssöner dör.

Under debatten i Amritsar<sup>6</sup> ställde jag också följande fråga. De kristna påstår att deras Gud inte önskar att någon ska dö i synd. Vår invändning mot detta är

---

6 En debatt ägde rum mellan den Utlovade Messias (frid vare med honom) och den kristne polemikern Abdullah Atham år 1893. (Översättaren)

att de i så fall bör tala om för oss vad denne Gud har inrättat för frälsningen av de onda andar<sup>7</sup> som nämns i evangelierna? Kom någon gudason till världen för att uppoffra sitt liv för dessa onda andar eller för att förhindra dem från synd? Om någon sådan inrättning inte funnits, bevisar det att de kristnas Gud alltid har behagat att bränna onda andar – som enligt kristen tro är fler till antalet än människorna – i helvetets eviga eldar. Men då ingen sådan son någonsin existerat, var de kristna tvungna till att medge att deras Gud endast skapat onda andar för helvetet. Alltsedan de förklarat Marias son vara ”Gud” så har de stackars kristna hamnat i allehanda svårigheter. Jag tror inte en enda dag passerar utan att deras egna själar inte ser mot denna

---

7 Notering: det är uppenbart av Islams läror att även djävular kan bli troende. Vår herre och mästare den Helige Profetensa sade: ”Min satan har blivit muslim”. I korthet så är varje människa ledsagad av en djävul. En ren och salig persons satan blir troende. Men det är beklagligt att Jesus satan inte ville tro. Tvärtom så avsåg han vilseleda Jesus och tog med honom upp på berget och visade honom alla världens kungariken och försäkrade honom om att han skulle ge honom alla dessa ting om han bara dyrkade honom. I sanning innehöll dessa ord av Satan en storslagen profetia och indikerade om det faktum att när kristna bönfaller inför honom så ska de få ta del av världens kungariken och rikedomar. Sedermera var det detta som inträffade. De vars mästare påstod sig vara gud men ändå följde Satan – alltså följde med honom – förvånar inte om även de själva bönföll inför Satan. I korthet, så är de kristna rikedomarna och kungarikena ett resultat av deras bönfallande inför Satan. Det är uppenbart att enligt Satans löfte så tillföll det världsliga kungariket de kristna först efter att de bugat sig inför honom. [Författaren]

trossats med förakt. Ett annat besvär de står inför är att det, efter noggrann undersökning, inte går att fastställa någon slutgiltig anledning till varför han korsfästes? Inte heller åstadkoms något lönsamt resultat med hans korsfästelse, för det kan endast finnas två möjliga slutsatser:

**Den** första är att det ultimata syftet med korsfästelsen av "sonen" var att uppmuntra hans anhängare till att begå synd, och fritt sprida försyndelse, ogudaktighet och allsköns ondska genom försoningen. Denna hållning är förstås helt oförsvarbar och djävulsk då jag inte tror det finns någon i denna värld som skulle välja denna väg till försyndelse, eller anse grundaren av en sådan religion vara from som låtit uppmuntra vanliga människor till synd. Erfarenhet visar att sådana trossatser enbart återfinns hos dem som är berövade av sann tro och moral, och av själviska motiv önskar att försätta även andra människor i ett liv av försyndelse. De är i själva verket likt de spåmän som sitter på offentliga platser och söker lura och bedra förbipasserande, och mot en futtig ersättning försäkrar de fattiga dårar med tröstande stämman att lyckan snart ska skina över dem. De låtsas vara riktiga experter när de noggrant studerar linjerna i folks handflator och ansiktsdrag, som om de letade efter vissa kännemärken.

Efter att ha bläddrat i sidorna av någon bok som avsiktligt placerats där för denna bluff, försäkrar de klienten om att han snarligen ska bli oerhört lyckosam, och att han högst troligen ska bli kung av ett rike eller åtminstone en minister. De som förklarar en person vara mottagare av gudomlig nåd trots dennes kroniska orenhet, är annars likt de alkemister som när de råkar möta en tokstolle som tillika råkar vara rik, försöker lura honom med sitt skryt. Efter en stunds löspratande börjar de kritisera tidigare alkemister och kallar dem lögnare, skurkar och lurendrejure. De fortsätter göra detta, ända tills de säger: *Mina herrar! Under 50 eller 60 år av mitt liv har varje alkemist som jag stött på varit en lögnare, men min framlidne läromästare var en riktig alkemist. Han skänkte bort tiotals miljoner rupier i välgörenhet, och jag är lyckligt lottad av att ha fått betjäna honom i tolv år och blev rättmätigt belönad.* När en däre hör ordet "belöning" utbrister han: "O vise man, i sådana fall måste du ha fått lära dig alkemins konst av din läromästare?" När den gamle mannen hör detta säger han något förargat med en bister uppsyn: "Håll tyst, unge man, för annars kommer tusentals att flockas omkring mig. Jag vill helst människor och leva i det fördolda." Dessa få ord är tillräckliga för att bedra de okunniga. Bytet har hamnat i fällan och är redo att

slaktas. Han tar med sig offret avsides och talar om för honom hemlighetsfullt: *”Det är din goda lycka som har fått mig att färdas över tusentals mil för att komma hit. Jag själv har svårt att begripa varför detta mitt hårdsinna hjärta har fattat tycke för dig. Seså, skynda på nu! Gå hem och hämta guldsmycken värda tiotusen rupier, dina egna eller lånade, och så kommer det att multipliceras tiotals gånger över natten! Men akta dig för att låta någon få veta om vem jag är. Hitta på någon ursäkt för det.”* För att göra en lång historia kort, när dessa människor till sist får tag i guldsmyckena så försvinner de, och tokstollen som drömde om en tiofaldig återbäring lämnas att gråta över sitt öde. Detta är den bittra frukten av girighet som når extrema nivåer när man väl förnekat naturlagarna. Men enligt vad jag hört måste sådana bedragare tillkännage att alla före och efter dem är lurendrejare, banditer, skurkar, lögnare och okunniga gällande formeln. På liknande vis kan de kristna inte etablera sitt påstående annat än genom att förklara alla heliga profeter<sup>as</sup> – från Adam<sup>as</sup> och framåt – vara syndare och förbrytare.<sup>8</sup>

---

8 De kristnas förstånd och omdöme är beklagansvärt då deras försök att omvandla Jesus till Gud inte var av någon nytta för Jesus själv! Tvärtom bär de ansvaret för att förnedra Jesus inför de rättfärdiga. Det vore bättre om de istället givit allmosor för att upplyfta hans själ och bett för hans välbefinnande i livet härefter. Vilken nytta fanns i att avguda en handfull stoft? [Författaren]

**Den** andra möjliga anledningen till att denne ömklige son skulle korsfästas är för att de som tror på hans korsfästelse ska skonas från all slags synd och skändlighet, och att deras onda lustar och begär inte skulle kunna få några utlopp. Olyckligtvis visar sig denna anledning vara lika oanständighet och uppenbart falsk som den föregående. Om man förutser att en genuin tro på försoningen genom Jesus har en särskild beskaffenhet till att omvandla den troende till att bli änglalik varpå denne inte ens kan tänka sig något syndigt, så måste man fastslå om alla tidigare profeter att de inte hade någon uppriktig tro på Jesu korsfästelse och försoningsoffer då de enligt de kristnas uppfattning begick alla möjliga slags överträdelser. Vissa utav dem dyrkade avgudar, andra begick olovliga mord. Vissa gjorde sig skyldiga till incest med sina egna döttrar. I synnerhet Jesus anfader David begick alla möjliga slags försyndelser. För att tillfredsställa sina begär lät han en oskyldig människa dödas på bedrägligt vis, och lät kalla på hans fru genom en kopplerska, berusa henne och begick sedan otukt. Han slösade bort en förmögenhet på omoraliska nöjen och hade hundratal konkubiner under sin livstid, vilket i de kristnas ögon är lika med otukt. Besvärligt nog fortsatte den Helige Anden att nedstiga över honom varje dag och Psaltaren

fortsatte att uppenbaras i rask takt, men varken den Helige Anden eller tron på Jesu försoningsoffer kunde hindra honom från omoraliskheter och till sist dog han försjunken i dessa laster. Vad som är än mer besvärande är att försoningen inte ens kunde rädda Jesus mor- och farmödrar från olovligt samlag, även om detta kunde besudla Jesus oklanderliga natur, särskilt då det fanns uppåt tre sådana anmödrar. En sådan "hedervärd" matriark av Jesus, som på sätt och vis var hans farmor, var skökan Rehab, den prostituerade (Se Jos 2:1). Den andra mormodern, som på sätt och vis även hon var en farmoder, hette Tamar. Hon var en kvinna med lös moral likt en yrkesmässig prostituerad (se Första mosebok 38:16-30). En annan utav Jesu mormödrar är känd vid namnet Batseba. Hon var den "fromma" person som begick otukt med David<sup>9</sup> (se 2 Sam 11).

Dessa far- och mormödrar måste förstås ha varit underrättade om Jesu försoningsoffer och de måste ha trott på det, för de kristna tror som princip att tidigare profeter och deras anhängare gavs samma lära om

---

9 Vår Herre och Mästare den Helige Profetensaw sade: I de långa släktleden av mina mödrar, från min moder ända upp till Eva, fanns inte en enda som var äktenskapsförbryterska eller av lös moral, och inte heller var någon man i ledet äktenskapsförbrytare eller av lös moral. Men enligt de kristnas egen tro är födseln av deras Gud befläkad med blodet av tre otuktiga kvinnor, och det inte är någon hemlighet vad Torah föreskriver angående avkomman av otuktiga kvinnor. [Författaren]

försoningen och att de frälstes enbart genom denna tro. Om man nu förmodar att Jesus korsfästelse kan rädda en från synd, så borde Jesu far- och mormödrar förskonats från otukt och olovligt sex. Men då alla profeter, trots att de trott på Jesu "själv mord" – likt de kristna vidhåller – inte kunde skydda sig själva från omoral, och inte heller kunde Jesu anmödrar göra det, så visar detta tydligt att ett sådant falskt försoningsoffer inte kan rädda någon från kroppsliga begär. Inte heller kunde det rädda Jesus själv. Se hur han följde Satan,<sup>10</sup>

---

10 Samtida europeiska filosofer accepterar inte, trots att de är kristna, att Satan lät lura Jesus och tog med honom upp på ett berg. De tror nämligen inte på att Satan kan förkroppsligas. Faktum är att de inte ens tror på Satans existens. Men oavsett vad dessa filosofer må tro så är en invändning förvisso legitim, att om denna händelse ägt rum på de berg där många judar bodde, och på de stigar som de ofta vandrade på, så skulle många judar också ha sett denne Satan. Och utan tvekan så skulle Satan inte ha sett ut som en vanlig människa utan haft uppsynen av en egendomlig varelse, som troligen skulle väcka förundran hos betraktare. Om Jesus verkligen hade sett Satan i vaket tillstånd, så vore det oundvikligt att tusentals judar också skulle ha gjort det och att det hade bildats en folksamling. Men något sådant inträffade aldrig. Europeiska forskare kan därför inte acceptera detta som ett objektiva fenomen. Å andra sida är det på grund av dessa absurda fantasier – inklusive påståendet om Jesu gudomlighet – som de på säkert avstånd tar farväl av evangelierna. Nyligen har en europeisk lärd uttryckt följande åsikt om det kristna Evangeliet. Han säger att allt som krävs för att övertyga en förnuftig person om att evangelierna är en mänsklig konstruktion – och dessutom en vild sådan – att enbart be honom läsa den. Denne gentleman säger vidare: "Läs evangelierna som en vanlig bok, ta bort vördnadens ögonbindel från dina ögon, undanröj rädslans prisma från ditt hjärta och befria ditt sinne från vidskepelse; om du studerar evangelierna efter att ha gjort allt detta, så kommer du undra varför du ens för ett ögonblick lät anse en så obildad

---

och orättfärdig skribent vara en klok och from person.” Likaså ser många filosofer med vetenskaplig kompetens föraktfullt på evangelierna, och har kommit att avsky dessa oheliga lärora\*, då tron på dem upplevs som mycket skamfylld av en förnuftig person...[fortsätter nedan efter not]

\*: Ju högre ställning en kristen uppnår i filosofi, desto mer desillusionerad blir han av kristendomens Evangelium. Till den grad att en kristen kvinna nyligen publicerat en pamflett vari hon avfärdar den kristna dogmen. Det muslimska filosofernas tillstånd är, å andra sidan, det helt motsatta. Avicenna – som är känd för att vara filosofernas föregångare, trolös och en apostat – skriver mot slutet av sin bok *Ishárat* att även om det inte finns någon filosofisk evidens för den fysiska uppståndelsen, snarare det motsatta, så tror vi fortfarande på det eftersom den Sannfärdige Budbäraren dvs. den Helige Profeten<sup>sa</sup> har bekräftat det. (Författaren)

[FORTS] Exempelvis finns den falska berättelsen om en fader full av vrede som önskar förgöra allting, och sedan finns en son som är mycket välsinnad och som avvärjt faderns vansinniga vrede från folket genom att låta sig själv korsfästas. Hur kan de stackars lärda européerna kunna tro på sådana absurda sagor? I liknande manér är den kristna naiviteten att de delat upp Gud i tre entiteter: en som ständigt har en mänsklig form och vars namn är ”Guds son”; den andra ska alltid ha formen av en duva och vars namn är ”den Helige Ande”; och den tredje är Han vid Vars högra hand sonen har slagit sig ner. Hur kan en förständig människa acceptera en sådan treenighet? Men det faktum att Jesus ledsagade Satan är inte mindre löjeväckande i de europeiska filosofernas ögon. Det är först efter stor möda som de framlagt tolkningar om att dessa erfarenheter var produkten av Jesus eget sinne. De vidhöll samtidigt att sådana motbudande tankar inte kan härstammat från ett sunt och friskt sinne.

Många människor har genom egna undersökningar kommit fram till att epileptiker är benägna till att uppleva djävularnas närhet. De beskriver sina upplevelser på exakt samma vis, och säger att Satan tog dem till olika platser och visade dem olika slags underverk. Jag minns att för ungefär 34 år sedan så såg jag Satan i en dröm stående någonstans med en mörk och motbudande uppsyn. Först riktade han sin uppmärksamhet mot mig, men jag slog till honom i ansiktet och sade: ”Försvinn, Satan! Jag har inget

---

med dig att göra.” han gick då sin väg med en annan person som han lät övertyga. Detta var en person jag kände. Då vaknade jag, och samma dag eller en tid senare så drabbades den person jag sett i drömmen och som Satan tog med sig av epilepsi. Detta övertygade mig om att Satans sällskap bör tolkas som ett tecken av att man lider från epilepsi. Det är således en oerhört utstuderad slutsats och en mycket klar och förnuftig ståndpunkt att Jesus i själva verket led av epilepsi. Det var därför han brukade uppleva dessa drömmar. Det faktum att judarna anklagade honom för att utföra sådana verk med hjälp av Belsebub stödjer denna hållning och är mycket övertygande, eftersom Belsebub är ett annat namn för Satan. Judarnas hållning verkar också vara korrekt och trovärdig för det ytterligare faktum att de, även om de som är besatta av Satan och som Satan börjar älska inte kan bli av med sin epilepsi, kan bota andra från det. Då Satan älskar dem och inte önskar skilja sig från dem, så uppfyller han deras önskan och låter andra botas från djävulska sjukdomar för deras skull. Dylika ”härläkare” är alltid beroende utav alkohol och andra orena tillstånd, och är alkoholister och matvrak av högsta rang. För en tid sedan fanns en man som led av medvetelslösgörande konvulsioner, och det sägs att han hade förmåga att driva ut onda andar från andra. Berättelsen om när Jesus gjorde Satan sällskap är således ett klart bevis av epilepsi. Vi har många andra stödjande skäl, men som inte behöver detaljeras vid detta tillfälle. Vi är övertygade om att kristna lärda som redan stödjer vår hållpunkt inte ska vara motsatta sig det aktuella argumentet. Hursomhelst, låt de ovetande präster som förnekar detta frambringa bevis för att händelsen då Jesu ledsagade Satan skedde i fullt medvetande\*\* och inte var till följd av någon epilepsi eller annan relaterad sjukdom... [fortsätter nedan efter not]

|                                                                             |
|-----------------------------------------------------------------------------|
| ** : Frågan är vilka det var som såg Jesus i Satans sällskap? (Författaren) |
|-----------------------------------------------------------------------------|

[FORTS] Men de måste framföra ett trovärdigt vittne som kan ge en ögonvittnesskildring. Dessutom verkar även duvans nedstigande och ord att: ”Du är min älskade son”, vara tecken på att det säkerligen var ett epileptiskt anfall som framkallade sådana hallucinationer. Duvor är vita till färgen och så är även drägel, som utsöndras vid epilepsi. Det var alltså drägel som visade sig för honom i form av en duva. Och duvans kommentar att ”Du är min son”, verkar indikera att en epileptiker på sätt och vis är epilepsins

medan det var ytterst opassande av honom att göra så. Måhända var det därför som han skämdes så när någon kallade honom ”god”, och avbröt därför denne och sade: ”Kalla mig inte god”<sup>11</sup>. Hur skulle en person som ledsagade Satan ens våga kalla sig själv god? Vad som är uppenbart är att Jesus av personliga samt av andra skäl, undvek att kalla sig själv god. Ack! Idag förkunnar de kristna inte bara att han är god utan har upprest hans status till Gud! Försoningen misslyckades således med att gynna Jesu egen person. Högmod och fåfänga, vilket är roten till all ondska, verkar ha varit Jesu lott då han gjort sig själv gudomlig och betecknat alla andra profeter som rövare, banditer och syndfulla människor, trots sitt eget erkännande att han inte är god. Det är beklagligt att den överflödiga arrogansen ruinerade hans tillstånd. Ingen anständig person skulle någonsin vilja fördöma tidigare helgon, men han lät kalla heliga profeter rövare och banditer. Han yttrade

---

barn. Inom medicin kallas även epilepsi för ”*Ummus Sibyan*” (أُمُّ الصَّبِيَّانِ), alltså barnens moder. Vid ett tillfälle lämnade alla fyra helbröder av Jesus in en anmälan till den dåtida staten att Jesus hade tappat besinningen och att något måste göras med honom. Med andra ord borde han överlämna sig själv till domstolens häkte för regelrätt behandling i enlighet med vad riket föreskriver. Denna anmälan är ännu ett bevis för att Jesus hade förlorat sitt förstånd på grund av epilepsi. (Författaren)

11 Markus 10:18 (Översättaren)

ständigt ord som "trolös" och "sedeslös" beträffande andra människor. Aldrig omtalade han någon med vänliga eller hedrande ord. Och varför skulle han! Var han inte Guds son!

När vi blickar tillbaka och ser vilken inverkan Jesu försoningsoffer hade i lärjungarnas hjärta och huruvida de övergav synd efter att ha trott på det, så verkar den sanna fromheten lysa med sin frånvaro. Även om de redan hade trott när de fick kännedom om korsfästelsen, så var resultatet att Peter förbannade honom i hans närvaro då han arresterades och de återstående flydde allesammans. Inte en enda utav dem hade kvar trons lyster i sitt hjärta. Vad beträffar återhållsamheten från synd från den dagen in i vår tid, så kan vi få insikt i detta genom vittnesmål från de europeiska forskarna själva. Enligt dem är utomäktenskapligt sex i Europa så utbrett att det enbart i London föds tusentals oäkta barn varje år. Vulgära europeiska skandaler av sådana slag har nyligen publicerats att det vore bättre om de inte ens kom på tal. Konsumtionen av alkohol har ökat till en sådan nivå att butiker som säljer sprit skulle bilda milslånga kedjor om man ställt dem på en rak linje. Folk har tagit farväl av dyrkan och är försjunkna i världsliga ting och nöjen dygnet runt. Alla dessa faktum visar att de som trott på Jesu korsfästelse inte kunnat avstå från

synd.<sup>12</sup> Vi ser snarare att tillståndet hos dem som tror på försoningen, kan liknas vid den flod av vatten som ödelägger de omkringliggande byarna när dammen brister. Jag är medveten om att de kristna inte önskar debattera denna fråga i detalj, för då Jesu försoningsoffer inte ens kunde förhindra profeterna – som besöktes av änglar – från synd, hur skulle det då kunna hålla tillbaka köpmän, yrkesmän och intellektuellt torftiga präster från syndfulla handlingar? I korthet är detta beskaftenheten hos de kristnas ”Gud”.

Den tredje religionen, i jämförelse med av de två vi har diskuterat, är Islam. Islams förståelse av Gud är väldigt klar och tydlig, och förenlig med den mänskliga naturen. Även om alla andra religioner skulle försvinna tillsammans med deras läror och uppfattningar, så skulle Gud – Som den Heliga Qur’anen leder till – tydligt reflekteras i naturlagarnas spegelbild och Hans makt och visdom skulle gå att finna lystrandes i varje partikel. I korthet, så härskar den Gud som den Heliga Qur’anen talar om inte över Sin skapelse enbart med

---

12 Om korsfästelsen av Jesus var en frivillig handling så är det likställt med självmord eller en förbannad död. Om han korsfästes mot sin egen vilja, så kan det inte finnas någon försoning. Likaså kunde Jesus inte beskriva sig själv som god, då folket visste att han var fyllerist och att hans dåliga uppträdande verkar ha funnits där från första början och inte något som tog vid efter hans anspråk om gudomlighet. Hans gudomliga anspråk kan därför enbart vara den negativa konsekvensen av alkoholism. (Författaren)

kraft, utan i enlighet med denna vers i Qur'anen:

أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ<sup>13</sup>

så är varenda partikel, till sin natur och essens, underställd Hans befallning. Vartenda väsen dras mot Honom, och ingen partikel är utan denna attraktion. Detta är ett stort bevisar på att Han är Skaparen av allting, då hjärtats inre ljus vittnar om den magnetism som drar allting mot Honom förvisso härstammar från Honom Själv. Den Heliga Qur'anen hänvisar till detta i följande vers:

إِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ<sup>14</sup>

dvs att allting glorifierar Hans helighet och sjunger Hans lovsång. Varför skulle någonting attraheras mot Gud om Han inte vore dess Skapare? En reflekterande person skulle medge att denna attraktion är en konsekvens av någon slags latent anknytning. Om då denna anknytning inte är på grund av att Gud är Skaparen, låt i så fall någon ariaanhängare förklara vad Vedorna och andra skrifter har att säga om naturen av denna anknytning och vad den kallas? Kan det stämma

---

13 Är Jag inte er Skapare? De svarar: Förvisso. - surah al-A'raf vers 173 (Översättaren)

14 Surah Bani Israil, 17:45 (Översättaren)

att Gud enbart utövar Sin makt över allting med tvång, och att tingen själva saknar en inneboende egenskap eller längtan av att vända sig till Honom? Gud förbjude! Detta är långt ifrån sanningen, och att ens tänka sig detta är inte bara obegåvat utan också sedefördärv av allra högsta grad. Ack, på grund av att ariernas Veda har förvägrat Gud kraften att skapa så har de även vägrat acceptera den spirituella förbindelse som varje objekts naturliga lydnad är beroende utav. Eftersom de hamnat långt bort ifrån djupare spirituell kunskap och insikt, så har de varit omedvetna om den sanna filosofin att alla kroppar och själar har en naturlig förbindelse med det Eviga Väsendet och att Hans välde varken grundar sig på simulering eller tvång. Snarare bugar sig alla ting inför Honom på uppmaning av en inre längtan i själen, då minsta lilla partikel är Hans skapelse och försjunken i Hans ändlösa ynnestbevis. Det är sorgligt att följare av alla motstående religioner med tvång har försökt hålla tillbaka de breda floder av Guds makt, nåd och helighet på grund av sin småaktighet. Av denna anledning har deras imaginära gudomar nedsvärtats av diverse stigman såsom svaghet, ohelighet, affektion och orättmätigvrede och tyranni. Men Islam förhindrar inte på något vis de kvicka strömmarna av Guds perfekta attribut. Likt arierna så lär den inte ut doktrinen att

själar och beståndsdelar av himmel och jord är sina egna skapare, och att *Parmeshwar* av någon anledning härskar över dem likt en *Raja*.<sup>15</sup> Inte heller lär den likt den kristna religionen att Gud förlöstes från en kvinnas sköte likt människa. Inte bara fick han näring från menstruerande blod i nio månader och ärvde sin andel av blodet, benen och köttet från en syndig kropp som var ättling till naturen av lössläppta kvinnor som Batseba, Tamar och Rehab, utan han genomled även barndomens svårigheter i form av mässling, vattkoppor och tandsprickning. En betydande del av sitt liv slösande han bort som en vanlig människa och det var först då han närmade sig sin död som han upptäckte om sin gudomlighet. Då det enbart var ett påstående som saknade medföljande gudomliga krafter greps han omgående efter att han gjort sitt anspråk. Islam, å andra sidan, anser den Sanne och Ärbare Guden var fri från alla sådana brister och orenheter, och betraktar Honom vara långt högre än den slags vilda vrede där Han inte finner något sätt att förlåta Sina tjänare annat än då Han först lagt snaran runt halsen på dem. Beträffande Gud den Allsmäktiges existens och attribut lär den Heliga Qur'anen den sanna, rena och perfekta förståelsen att Hans makt, nåderikhet, majestät och

---

15 Indisk titel för härskare. (Översättaren)

helighet är ändlös. Utifrån perspektivet av dess lära är påståendet att manifestationerna av den Gudomliga makten, storheten och nåden upphör vid en viss nivå eller att Hans svaghet håller Honom tillbaka vid ett visst tillfälle, en förkastlig synd. Tvärtom, så verkar alla Hans krafter under den oföränderliga lagen att - förutom de saker som bestrider Hans helighet, Hans upphöjda ställning och Hans perfekta attribut, eller råkar stå i strid med Hans beständiga löften – Han kan göra allt Han önskar. Till exempel kan man inte säga att Han kan döda sig själv med Sin fulländade makt, för det bestrider Hans eviga attribut *Hayy* och *Qayyum*.<sup>16</sup> Detta är eftersom Han redan demonstrerat med Sitt ord och handling att Han är Evig, Beständig, Oförgänglig, och Immun mot döden. Likväl kan man inte säga att Han inträder i en kvinnas sköte, livnär sig på menstruerande blod och efter att ha stannat där i ungefär nio månader och väger några kilon förlöses via den vaginala passagen av en kvinna medan han skriker och gråter; att han äter bröd, går till avträdet, urinerar och utstår svårigheterna av ett övergående liv, och till sist lämnar detta kortvariga liv efter att ha genomgått dödens vändor. Alla dessa saker kännetecknar defekt och bristfällighet, och är oförenligt med Hans eviga ära

---

16 Hayy: den Levande. Qayyum: Den Själv-Beständige, Upprätthållande (Översättaren)

och absoluta perfektion.

Det bör hållas i åtanke att enligt islams lära så är Gud Allsmäktig Allena Skapare av allting; själar såväl som kroppar. Allt är Hans skapelse och de existerar enbart på grund av Gudomlig försyn. Således är det också en del av Qur'anens lära att likt Gud är Skaparen och Upphov till allting, så är Han också den verklige och reelle Upprätthållaren av alla skapelser. Med andra ord är existensen av alla ting beroende av Hans existens, och Hans existens är källan till allt liv. Om vi antar oss Hans icke-existens, skulle det per automatik innebära icke-existensen av allting annat. Hans närvaro är således nödvändig för överlevnaden och varaktigheten av varje existerande ting, men varken arier eller kristna delar denna tro. Beträffande arierna så anser de inte Gud vara Skaparen av själar och kroppar, inte heller tror de att Han har en sådan relation med tingen att de framstår vara produkten av Hans mäktighet eller en reflektion av Hans vilja. Tvärtom får man intrycket att de, baserat på deras tro om den permanenta naturen av allting, anser allting vara evigt i sin egen rätt, utan vare sig början eller slut. Eftersom de anser att allting inte längre är under Guds auktoritet, har de blivit så oberoende från hinduernas *Parmeshwar* att även om vi antar att Han vore död, så skulle det inte beröra själar och kroppar

det minsta. Det beror på att deras *Parmeshwar* är likt en murare, och likt tegelstenar och murbruk inte existerar av murbrukarens egen kraft utan helt oberoende av hans existens, så är fallet med alla ting i relation till hinduernas *Parmeshwar* likadant. Likt murarens död inte skulle innebära att alla byggnader som han konstruerat under sin livstid också kollapsar, så skulle *Parmeshwar*s död på liknande vis inte nödvändigtvis resultera i att andra saker tar skada, då han inte är deras Upprätthållare. Om Han är deras Upprätthållare, måste Han även vara deras Skapare, då objekt som inte behöver Gud för sin skapelse inte heller behöver Honom för sin överlevnad. Inte heller kan de kristnas "inkarnerade gud" vara Upprätthållaren i enlighet med deras tro. Detta eftersom det är nödvändigt för en Upprätthållare att vara närvarande medan Jesus, de kristnas gud, uppenbarligen inte längre är här på jorden. Om han vore här på jorden, måste han ha varit lika synlig för folket likt han vid Pilatus tid och rike. Hur kan han vara Upprätthållaren av jordens folk då han inte längre är närvarande på jorden? Beträffande himlavalven, så är han inte ens deras upprätthållare; hur kan han vara närvarande i alla himlar när hans kroppslängd inte är mer än någon meter? När vi tilltalar Gud Allsmäktig som Herren av Tronen, så betyder det inte att Han är en

fysisk varelse med en kropp, eller att Han har behov av en Tron. Tronen kännetecknar snarare den heliga och upphöjda ställning som relaterar till både denna värld och den härefter. Att säga att Gud Allsmäktig sitter på tronen är likvärdigt med att säga att Han är Herren av bägge världar. Likt en person sitter på en höjd eller i ett högt palats har klar sikt till både höger och vänster, så är Gud på ett liknande vis i figurativ mening betraktad vara belägen på den högsta Tronen där inget är dolt från Hans syn – varken i denna värld eller i den nästa. Givetvis är denna ställning beskriven för en lekman som den vore högt belägen. Gud är ju faktiskt högst av alla, och allting bugar sig inför Hans fötter, och Hans Väsen har samhörighet med höghet då enbart Han är överst - under vilket bägge världar är belägna. Han är likt den högsta punkt varifrån två grenar av de två storslagna världarna sträcker sig, och varje gren består av tusentals världar. Ingen har kännedom om dessa världar utom Han, Som är fast etablerad på den högsta punkten som kallas '*Arsh*' [Tron]. Denna höjd, då den är perfekt och allomfattande, tillhör Gud. Det pekar alltså mot det faktum att alla välsignelser härstammar från Honom, och till Honom ska allting återvända. All skapelse dyrkar Honom och Han överträffar alla i Sitt Väsen, Sina attribut och utmärkelser. Den Heliga Quranen

beskriver Honom som Allestädes Närvarande. Det står exempelvis:

أَيْنَمَا تُولُوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ<sup>17</sup>

dvs varthelst du vänder dig, där kommer du att se Guds ansikte. Det står även:

هُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ<sup>18</sup>

dvs Han är med er varthelst ni må befinna er.

Vidare står det:

نَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ<sup>19</sup>

Och Vi är närmre människan än hennes egen halspulsåder.

Detta utgör ett smakprov på dessa tre läror.

Frid vare med den som följer vägledningen.

تمت

---

17 Al-Baqarah 2:116 (Översättaren)

18 Al-Hadid 57:5 (Översättare)

19 Qáf 50:17 (Översättare)

## KONTAKT

Islams Ahmadiyyaförsamling  
Nasir Moskén  
Tolvskillingsgatan 1  
SE-414 82 Göteborg  
Sverige  
Tel. 031-741 64 80, 031-741 64 89  
Fax. 031-741 64 81  
  
[www.alislam.org](http://www.alislam.org), [www.ahmadiyya.se](http://www.ahmadiyya.se)  
[info@ahmadiyya.se](mailto:info@ahmadiyya.se)